

Expunere de motive

Legea nr. 160/1998 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar, republicată, cu modificările și completările ulterioare, reglementează modul de exercitare a profesiei, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor Veterinari din România.

Prezentul proiect de lege este forma îmbunătățită a unei alte inițiative legislative, înregistrată sub Plx nr. 446/2020 la Camera Deputaților, adoptată de Parlamentul României, ulterior declarată neconstituțională din cauza lipsei prevederilor tranzitorii, ca atare respinsă în anul 2022.

Inițiativa legislativă are ca scop, pe de o parte, stabilirea unui cadru legislativ mai adecvat, coerent și acoperitor în ceea ce privește organizarea profesiei de medic veterinar, a Colegiului Medicilor Veterinari din România (CMVR), precum și îmbunătățirea organizării și funcționării unităților medical-veterinare, iar pe de altă parte stabilirea cerințelor de recunoaștere a titlurilor de calificare obținute în țări terțe și punerea în acord cu prevederile Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului Uniunii Europene din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, cu legislația europeană din domeniul produselor medicinale veterinare și cu punctul de vedere emis prin Hotărârea nr. 788/06.11.2019 de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

Directiva (UE) 2005/36 menționează în considerentul (10) ca: *"Prezenta directivă nu aduce atingere posibilității statelor membre de a recunoaște, în conformitate cu propriile reglementări, calificările profesionale obținute în afara teritoriului Uniunii Europene de către resortisanți ai unei țări terțe. În orice caz, orice recunoaștere trebuie realizată prin respectarea condițiilor minime de formare profesională pentru anumite profesii, (...) "* iar inițiativa legislativă statuează posibilitatea recunoașterii calificării de medic veterinar cetățenilor din țările terțe care sunt titulari ai cărții albastre a Uniunii Europene sau sunt beneficiari ai unor forme de protecție.

Se pune accent pe îmbunătățirea permanentă a cunoștințelor medicilor veterinari. Astfel, participarea la programe de dezvoltare este obligatorie pentru ei. Totodată, medicii veterinari pot încheia asigurări de răspundere civilă pentru greșeli profesionale, costurile fiind deductibile.

În practică s-a constatat că există confuzii între activitățile medicale propriu-zise și cele de consultanță, motiv pentru care se impune clarificarea diferențelor dintre activitatea de asistență medical-veterinară și consultanță, precum și tratarea diferită a unităților medical-veterinare în funcție de specificul acestora.

Astfel, cabinetele medical-veterinare de consultanță vor furniza exclusiv servicii de consultanță tehnică și legislativă medical-veterinară, iar unitățile în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară vor acorda îngrijiri, tratamente, intervenții în urma stabilirii diagnosticului și vor avea posibilitatea de a comercializa, pe lângă produsele medicinale veterinare utilizate în actul medical veterinar, și alte produse care vin în sprijinul actului medical (șampoane, cosmetice, suplimente/furaje complementare, diete, etc.) fără o autorizare suplimentară, acestea fiind activități multidisciplinare în conformitate cu prevederile art. 25 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne.

Ca urmare a noilor prevederi ale legislației europene, este nevoie de completarea acestei legi cu aspectele precizate în Regulamentul (UE) 6/2019, cum ar fi: prescrierea produselor antimicrobiene; comerțul online cu produse medicinale veterinare; categoriile de produse medicinale veterinare care pot fi comercializate prin punctele farmaceutice veterinare și cele care pot fi comercializate de către farmaciile veterinare; obligativitatea raportării cantităților de produse comercializate și/sau utilizate; interdicția pentru medicii veterinari și pentru producătorii/distribuitorii de produse medicinale veterinare de a solicita sau de a oferi cadouri, sponsorizări sau stimulente pentru a prescrie, comercializa sau utiliza anumite produse. De asemenea, pentru evitarea conflictelor de interese, se statuează că activitățile de comercializare cu amănuntul a produselor medicinale veterinare și cele de prestări servicii medical-veterinare este incompatibilă cu activitatea de producție și de distribuție angro a produselor medicinale veterinare și cu activitatea de creștere a animalelor terestre și acvatice.

Motive de interes general privind protecția sănătății publice fac necesară reglementarea comercializării online strict a produselor medicinale veterinare care nu necesită o prescripție medical-veterinară, întrucât România în prezent nu dispune de un sistem adecvat de supraveghere și control al comercializării online a produselor medicinale veterinare care necesită prescripție. Prevederea este în acord cu Regulamentul (UE) 6/2019, care stabilește că vânzarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare se reglementează prin dreptul intern și că existența condițiilor în ceea ce privește această activitate poate fi justificată prin motive întemeiate.

De asemenea, proiectul prevede faptul că este interzisă comercializarea următoarelor categorii de produse medicinale veterinare: antimicrobiene și antiparazitare injectabile, imunologice, hormonale injectabile, produsele utilizate pentru eutanasiere, produsele stupefiante și psihotrope, precum și produsele care conțin substanțe aflate sub control național. Acestea vor fi disponibile exclusiv medicilor veterinari în cadrul asistenței medical-veterinare.

O altă prevedere introdusă prin inițiativa legislativă privește unitățile medical-veterinare. Din motive imperative de interes general privind protecția sănătății publice, protecția mediului și independența medicilor veterinari în exercitarea profesiei, acționariatul și majoritatea voturilor în cadrul Adunării generale, în societățile care dețin unități medical-veterinare de consultanță, de asistență medical-veterinară sau unități farmaceutice veterinare pentru comercializarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare, trebuie să revină medicilor veterinari.

Precizăm că, prin modificările aduse, se reglementează controlul, comercializarea cu amănuntul și utilizarea produselor medicinale veterinare, în acord cu Decizia Curții Constituționale nr. 511/2017 și hotărârea Curții de justiție a Uniunii Europene din 1 martie 2018, pronunțată în cauza C-297/16. Astfel, Curtea a considerat că este necesar să se recunoască statelor membre o marjă de apreciere, iar *"ținând seama de marja de apreciere de care dispun statele membre, acestea din urmă pot aprecia că o prescripție medicală, ca atare, nu este suficientă pentru a înlătura riscul ca medicamentele astfel prescrise să fie administrate în mod incorect sau în cantitate incorectă"*, și pot decide în sensul necesității reglementării exclusivității comercializării și utilizării anumitor substanțe veterinare în vederea asigurării protecției sănătății publice.

Astfel cum reiese din jurisprudența Curții Europene, un stat membru poate împiedica în mod legitim ca operatorii economici neveterinari să fie în poziția de a exercita o influență determinantă asupra administrării unor unități care comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar, obiectivul evocat la același punct din hotărârea sus-menționată nu poate justifica înlăturarea completă a acestor operatori de la deținerea capitalului acestor unități, atât timp cât nu este exclus ca medicii veterinari să poată exercita un control efectiv asupra acestor unități chiar și în ipoteza în care aceștia nu ar deține totalitatea capitalului unităților menționate, în măsura în care deținerea de către neveterinari a unei părți limitate a acestui capital nu ar împiedica în mod necesar un astfel de control.

În ceea ce privește obiectivul de protecție a sănătății publice, rezultă din jurisprudența Curții că cerințele referitoare la deținerea exclusivă a capitalului unor societăți de medici veterinari de către membrii acestei profesii sunt adecvate pentru a reduce riscurile ca aceste societăți să adopte strategii economice susceptibile să aducă atingere obiectivului de protecție a sănătății, precum și independenței medicilor veterinari (a se vedea în acest sens Hotărârea din 1 martie 2018, CMVRO, C297/16, EU:C:2018:141, punctele 82 și 83).

Precizăm faptul că, în Documentul de lucru al serviciilor comisiei asupra rezultatului evaluării „*inter partes*” cu privire la forma juridică, acționariatul și cerințele în materie de tarife în temeiul Directivei privind serviciile, Bruxelles, 2.10.2013, SWD (2013) 402 final, nu au fost identificate încălcări ale legislației europene de către legislația națională care reglementează serviciile medical-veterinare din România.

Totodată, trebuie subliniat că, urmare a peer review-ului efectuat de Comisia Europeană în anul 2012, care a avut drept scop analiza prevederilor legislative în baza cărora se exercită profesia de medic veterinar în toate statele membre, Comisia a constatat că prevederile legislative din România privind condițiile de înființare a cabinetelor, clinicilor și spitalelor veterinare, sunt în conformitate cu legislația europeană, deci cerința de participare a unui medic veterinar în cadrul acționariatului societăților care dețin unități medicale veterinare de asistență este pe deplin justificată.

În anul 2014 a avut loc la sediul Comisiei Europene o întâlnire între reprezentanții aceștia și reprezentanți ai Misiunii României din Bruxelles, ai A.N.S.V.S.A. și Colegiului Medicilor Veterinari din România pe tema legislației din domeniul medical-veterinar (farmacii, comerț, exercitarea profesiei, servicii medical-veterinare), în urma căreia a fost transmisă autorităților române minuta întâlnirii în care se precizează că deținerea a 51% din acționariatul farmaciilor veterinare de către medicii veterinari este în conformitate cu legislația europeană, precum și faptul că România intenționează să modifice legislația privind serviciile medical-veterinare astfel încât medicii veterinari să dețină 51% din acționariatul entităților care desfășoară servicii medical-veterinare.

Există state membre ale Uniunii Europene în care doar un medic veterinar poate să înființeze un cabinet veterinar și o farmacie veterinară (Germania, Luxemburg, Belgia, Cipru).

În ce privește prezența medicului veterinar precum și ponderea capitalului deținut de către acesta în cadrul companiilor care înființază și gestionează un cabinet veterinar, în multe țări europene există o regulă a bunului simț în baza căreia doar persoanele care dețin titlul de calificare de medic veterinar înființază aceste companii, chiar dacă legislația nu interzice acest drept și altor persoane nonveterinare,

(de exemplu, țările nordice). Există însă state europene care prevăd în legislația lor prezența obligatorie a medicului veterinar în societatea în cauză sau ca medicul veterinar să dețină o anumită cotă de capital.

În Spania, pentru serviciile veterinare furnizate prin intermediul unei societăți, 51% din procentul de capital și drepturile de vot trebuie să fie în mâna profesioniștilor, mai mult de jumătate din membrii consiliului de administrație trebuie să fie profesioniști. Dacă administrarea este efectuată de un organism unipersonal, aceasta trebuie să fie un profesionist.

În Cehia, atât persoanele fizice, cât și firmele trebuie să îndeplinească întotdeauna condițiile de calificare profesională pentru exercitarea practicii veterinare. Nu există un procent de capital care să fie deținut de profesioniști, dar aceștia trebuie să fie prezenți în structura acționariatului societății.

În Slovenia și Croația, serviciile veterinare pot fi furnizate numai de persoane fizice și/sau firme care au calificare veterinară. Furnizorul de servicii trebuie să aibă un medic veterinar cu o calificare profesională care să ofere un serviciu în numele furnizorului de servicii, fără să fie menționat un procent de capital care să fie deținut de profesioniști.

În unele landuri germane 51% din procentul de capital și drepturile de vot trebuie să fie în mâna profesioniștilor. În Italia, numărul de profesioniști și participarea acestora la capitalul social trebuie să fie astfel încât să determine o majoritate de 66,6% la dezbaterile sau deciziile acționarilor (dar orice categorie de profesioniști, cu activitatea reglementată pot deține acțiuni).

În Franța medicii veterinari în cadrul companiei trebuie să aibă majoritatea de capital și ale drepturilor de vot ale companiei. Acest lucru este legat de protecția independenței profesionale. Investitorii (nonveterinari) trebuie să dețină mai puțin de 50% din capital și drepturi de vot. În Franța, actorii din sectoarele din amonte și din aval ale profesiei veterinare sunt considerați ca fiind capital interzis și nu pot investi în companii de practică veterinară.

În majoritatea statelor membre nu există farmacii veterinare, iar în cadrul unităților medicale veterinare de asistență, medicii veterinari sunt cei care iau deciziile administrative și profesionale.

Important este să ne raportăm la legislația europeană și la modul în care ea a fost interpretată, foarte clar, de către CJUE și nu la legislația altor țări, pentru că nu coincid condițiile noastre socio-economice cu cele din alte state. Trebuie ținut cont de faptul că, spre deosebire de alte state membre unde animalele sunt crescute în ferme, în România numărul fermelor este foarte scăzut și au un efectiv de animale relativ mic, acestea fiind crescute în gospodăriile proprii.

Propunerile prezentei inițiative legislative respectă jurisprudența CJUE în sensul că dă posibilitatea și altor persoane care nu dețin calificarea profesională de medic veterinar, de a deține capital în entitățile care asigură asistența medical-veterinară sau practică comerț cu amănuntul al produselor medicinale veterinare și nu se depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor de protecție a sănătății publice și independență profesională a medicilor veterinari.

Nu în ultimul rând, proiectul prevede ca, sancțiunile pentru nerespectarea prevederilor legale în domeniul produselor medicinale veterinare să fie stabilite de Guvern, la propunerea Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor.

Pentru a asigura continuitatea economică a entităților din domeniu și pentru a oferi o perioadă de timp suficient de lungă în vederea implementării noilor cerințe, se propune ca legea să intre în vigoare la 6 luni de la publicarea ei în Monitorul Oficial.

În sensul celor prezentate mai sus am elaborat prezenta propunere legislativă, pe care o supunem spre adoptare Parlamentului în procedură de urgență.

Inițiatori,

Nr. crt.	Deputați/Senatori	Grupul parlamentar	Semnătură
1.	Magyar Loránd-Bálint	UDMR	
2.	Könczei Csaba	UDMR	
3.	Kolcsár Károly	UDMR	
4.	Fargó Péter	UDMR	
5.	ZAKARIÁS ZOLTÁN	UDMR	
6.	SEREI DEZSŐ	UDMR	
7.	GÁL KÁROLY	UDMR	
8.	SZABÓ ÖBÖN	UDMR	
9.	Benedek Zoltán	UDMR	
10.	Csáka Károly Zoltán	UDMR	
11.	LADANYI LÁSZLÓ ZOLTÁN	UDMR	
12.	KELETEN ATTILA	UDMR	
13.	TÜROS LÓRÁND	UDMR	
14.	HÁZSI GÁBOR	UDMR	
15.	Bende Sándor	UDMR	
16.	Hülcs Zoltán	UDMR	
17.	CSEF EVA ANDREA	UDMR	
18.	HAGYI STÁBELS	UDMR	

Tabel

cu inițiatorii propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar și pentru abrogarea pct. 35 din Anexa nr. 1 a Ordonanței Guvernului nr. 42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

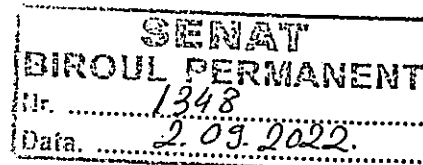
19.	ADRIAN OROS	HEAFELIAT
20.	YANAT DADU	USP
21.	CONSTANTIN DANIEL	PNL
22.	BALINT LIVIU-IOAN	PNL
23.	LADANT LADU-ROST	USMR
24.	Binea Carolea	PSA
25.	DUMITRU FLORIAN-EMIL	PNL
26.	GIUGEA NICOLAE	dep. uzajilia
27.	Bende Sándor	UDMR
28.	BARON Florin	PSA
29.	GOPRICA COSOEL	PNL
30.		
31.		
32.		
33.		
34.		
35.		
36.		
37.		
38.		
39.		

Parlamentul României

Camera Deputaților

GRUPUL PARLAMENTAR U.D.M.R.

Nr. 35 - 17/168 / 02.09.2022

Către

Biroul Permanent al Senatului

Subsemnatul Magyar Loránd-Bálint, deputat ales în circumscripția electorală nr. 32 SATU-MARE, cu legitimația nr. 172, membru al Grupului Parlamentar UDMR, vă rog să aprobați adăugarea la *Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr.160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar și pentru abrogarea pct.35 din Anexa nr.1 a Ordonanței Guvernului nr.42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor*, înregistrată la Senat cu nr. B468/2022 (prin adresa nr. bpi 507/2022/29/06/2022) a testului de proporționalitate anexat, întocmit în conformitate cu prevederile Legii nr. 245/2020 privind efectuarea unui test de proporționalitate anterior adoptării unor noi reglementări referitoare la profesii.

Vă mulțumesc anticipat,

Magyar Loránd-Bálint
Deputat UDMR

PROIECT DE LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 160/1998 pentru organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar și pentru abrogarea pct. 35 din Anexa nr.1 a Ordonanței Guvernului nr.42/2004 privind organizarea activității sanitar-veterinare și pentru siguranța alimentelor

TEST DE PROPORȚIONALITATE

CONFORM ART. 7 DIN LEGEA NR. 245/2020

I. Analiza elementelor prevăzute la art. 7 alin. (2)		
a)	Natura riscurilor legate de obiectivele de interes public urmărite, în special riscurile pentru destinatarii serviciilor, inclusiv consumatori, profesioniști și părți terțe;	Proiectul de act normativ își propune o reglementare clară, adecvată, în corelație cu legislația europeană și în concordanță cu recomandările Comisiei Europene și hotărârile emise de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, a modului de organizare și exercitare a profesiei de medic veterinar, astfel încât serviciile oferite proprietarilor și deținătorilor de animale să fie de un înalt nivel de profesionalism și de calitate. De asemenea, modul de reglementare propus are ca scop reducerea la maxim a riscurilor de transmitere a bolilor zoonotice (boli transmisibile de la animale la om), precum și de îmbolnăvire a consumatorilor de produse alimentare de origine animală, fie prin consumul de alimente provenite de la animale bolnave, fie prin consumul de alimente cu reziduuri de produse medicinale veterinare. Pe atingerea acestui obiectiv de asigurare a siguranței alimentare și implicit a sănătății publice este

		centrat proiectul de lege. Prin natura sa, profesia de medic veterinar este o profesie de interes public, activitatea medicului veterinar fiind pusă deopotrivă în slujba sănătății animalelor (acestea având un rol deosebit de important în asigurarea securității alimentare a populației și deci în economie și comerț), cât și a sănătății omului. Au fost luate în considerare: a) Prevederile Directivei 2005/36/CE¹ a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale, la Considerentul (8) stipulează: “Considerentul (8) <i>Prestatorul de servicii trebuie să facă obiectul aplicării normelor disciplinare din statul membru gazdă care au o legătură directă și specifică cu calificările profesionale, precum definirea profesiilor, domeniul de aplicare a activităților pe care le implică o profesie sau care îi sunt rezervate, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor.”</i> De asemenea, Art.38 alin.(3) din Directivă prevede: “Art. 38 (3)
--	--	---

¹ Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 255, 30.9.2005, p. 22–142

		<i>Formarea de medic veterinar garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și aptitudini:</i> <i>a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar și despre dreptul Uniunii referitor la activitățile respective;</i> <i>[...]</i> <i>(f) cunoștințele, abilitățile și competențele necesare pentru utilizarea responsabilă și judicioasă a medicamentelor de uz veterinar pentru tratarea animalelor și pentru asigurarea siguranței în lanțului alimentar și a protecției mediului.”</i> In concluzie, proiectul de lege nu generează riscuri, ci doar beneficii pentru beneficiarii serviciilor, consumatori și profesioniștii din domeniu.
b)	Dacă normele în vigoare, de natură specifică sau mai generală, cum ar fi legislația din domeniul siguranței produselor sau legislația în materie de protecție a consumatorilor, sunt insuficiente pentru a atinge obiectivul urmărit;	Normele în vigoare privind protecția consumatorului se referă doar la produsele pe care comerciantul de vinde direct consumatorului. Normele privind siguranța produselor alimentare stipulează faptul că, trebuie să existe un control și o trasabilitate a acestor produse,, de la furcă la furculiță,, sau altfel spus, „de la grajd la farfurie,, Or, un rol esențial îl are medicul veterinar, întrucât el este cel care trebuie să asigure o stare de sănătate corespunzătoare pentru

		animalele de rentă și să garanteze că produsele alimentare de origine animală nu conțin reziduuri de medicamente, în urma tratamentelor pe care le-a efectuat, și că sunt sigure pentru consum uman. Însă, medicul veterinar nu poate să fie răspunzător pentru siguranța produselor alimentare care ajung pe masa consumatorului doar în situația în care el deține controlul și decizia privind administrarea medicamentelor la animale. De aceea, prin proiectul de lege a fost stabilit un mod de organizare a profesiei de medic veterinar care să îi dea dreptul să ia decizii fără imixtiunea neveterinarilor, decizii pentru care poate să fie tras la răspundere în cazul în care sunt greșite, iar noile prevederi asigura independenta și imparțialitatea medicilor veterinari .
c)	Caracterul adecvat al dispoziției în ceea ce privește aptitudinea sa de a atinge obiectivul urmărit și dacă dispoziția răspunde cu adevărat nevoii de a realiza acest obiectiv în mod coerent și sistematic și, prin urmare, abordează riscurile identificate în același mod ca în activități comparabile;	Protecția sănătății publice este obiectivul principal, în funcție de care au fost stabilite cerințele privind modul de organizare și exercitare a profesiei de medic veterinar. Medicul veterinar care deține decizia în ceea ce privește modul în care își exercită profesia este și cel care poate să fie tras la răspundere din punct de vedere deontologic, profesional, în cazul în care în care nu respectă prevederile legislației în vigoare, în ceea ce privește siguranța alimentelor de origine animală.

		Având în vedere faptul că, sancțiunile pot merge, în funcție de gravitatea faptei, până la retragerea dreptului de a profesa, considerăm că medicul veterinar este direct interesat să nu încalce prevederile legale în domeniu. Prin urmare, considerăm că cerința ca 51% din acționariat să aparțină medicului/medicilor veterinari, și ca medicul/medicii veterinari să dețină și majoritatea voturilor în AGA, este una proporțională și adecvată pentru atingerea obiectivului propus, respectiv protecția sănătății publice.
d)	Impactul asupra liberei circulații a persoanelor și a serviciilor la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene, asupra alegerilor consumatorilor și asupra calității serviciilor prestate;	Proiectul nu are impact asupra liberei circulații a persoanelor și a serviciilor la nivelul statelor membre ale UE deoarece respectă întocmai prevederile Directivei 2006/123/CE² a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, în Considerentele (31) și (73), precizează: <i>“Considerentul (31)</i> <i>Prezenta directivă este compatibilă cu Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale și nu o afectează. Aceasta vizează alte aspecte decât cele legate de calificările profesionale, de exemplu asigurările de răspundere</i>

² Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 376, 27.12.2006, p. 36–68

profesională, comunicațiile
comerciale, activitățile
multidisciplinare și simplificarea
administrativă. În ceea ce privește
prestarea temporară de servicii
transfrontaliere, o derogare de la
dispoziția cu privire la libertatea
de a presta servicii prevăzută de
prezenta directivă asigură că titlul
II cu privire la libertatea de a
presta servicii din Directiva
2005/36/CE nu este afectată. În
consecință, nici una dintre
măsurile aplicabile în temeiul
directivei menționate în statul
membru în care se prestează
serviciul nu este afectată de
dispoziția referitoare la libertatea
de a presta servicii.”

“Considerentul (73)

Cerințele care trebuie examinate
includ normele naționale care, din
alte motive decât cele legate de
calificările profesionale, rezervă
accesul la anumite activități
anumitor prestatori. [...]”

De asemenea, proiectul a ținut
cont de Considerentul (6) din
Directiva 2005/36/CE, care
menționează:

„Promovarea prestării de servicii
trebuie asigurată în contextul
strictei respectări a sănătății și
siguranței publice, precum și a
protecției consumatorilor. Din
acest motiv, trebuie prevăzute
dispoziții speciale pentru
profesiile reglementate cu
implicații în ceea ce privește
sănătatea sau siguranța publică,
care constau în prestarea,

		<i>temporar sau ocazional, a unor servicii transfrontaliere.,,</i>
e)	Posibilitatea de a utiliza mijloace mai puțin restrictive pentru atingerea obiectivului de interes public; în cazul în care dispozițiile se justifică doar din motive de protecție a consumatorilor și în cazul în care riscurile identificate sunt limitate la relația dintre profesionist și consumator, neafectând astfel în mod negativ părțile terțe, este evaluat, în special, dacă obiectivul poate fi atins prin mijloace mai puțin restrictive decât rezervarea activităților;	Întrucât obiectivul este protecția sănătății publice, acesta nu poate să fie atins prin mijloace mai puțin restrictive. În Constituția României, la art. 34 se stipulează: <i>„Art.34-Dreptul la ocrotirea sănătății (1) Dreptul la ocrotirea sănătății este garantat.</i> <i>(2) Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice.,,</i> De asemenea, din jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene reiese că protecția sănătății publice figurează printre motivele imperative de interes general recunoscute de dreptul Uniunii. În considerentele 61 și 63-65 din Hotărârea dată în cauza C-297/16, CJUE menționează: <i>„61 Deși Curtea s-a pronunțat în acest sens în domeniul medicamentelor de uz uman, trebuie să se sublinieze, printre altele, că anumite boli animale sunt transmisibile la om și că produsele alimentare de origine animală sunt susceptibile să pună în pericol sănătatea oamenilor atunci când provin de la animale bolnave sau purtătoare ale unor bacterii rezistente la tratamente, precum și atunci când conțin reziduuri de medicamente utilizate pentru tratarea animalelor. Or, dacă substanțele</i>

veterinare sunt administrate în mod incorect sau în cantitate incorectă, fie eficacitatea lor terapeutică poate dispărea, fie utilizarea lor excesivă poate în particular să conducă la prezența unor astfel de reziduuri în produsele alimentare de origine animală, precum și, eventual, pe termen lung, la o rezistență la tratamente a anumitor bacterii prezente în lanțul alimentar.

63 În consecință, exclusivitatea comercializării și a utilizării anumitor substanțe veterinare acordată medicilor veterinari, din moment ce aceștia dispun de cunoștințele și de calitățile profesionale pentru a administra ei înșiși aceste substanțe în mod corect și în cantitatea corectă sau pentru a instrui corect în legătură cu aceste aspecte alte persoane vizate, constituie o măsură adecvată pentru a garanta realizarea obiectivului de protecție a sănătății publice identificat la punctul 57 din prezenta hotărâre.

64 În ceea ce privește cel de al doilea element al celei de a treia condiții, și anume faptul că cerința în cauză nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului menționat, trebuie amintit că protecția sănătății publice ocupă primul loc printre bunurile și interesele protejate de Tratatul UE și că revine statelor membre sarcina de a decide cu privire la nivelul la care intenționează să asigure această protecție, precum și cu privire la modul în care acest nivel trebuie atins. Întrucât acesta poate varia de la un stat membru la altul, este necesar să

		<i>se recunoască statelor membre o marjă de apreciere (a se vedea în acest sens Hotărârea din 11 septembrie 2008, Comisia/Germania, C-141/07, EU:C:2008:492, punctul 51).</i> <i>65 Existența unei astfel de marje se impune cu atât mai mult cu cât, în cazul în care subzistă incertitudini cu privire la existența sau la importanța unor riscuri pentru sănătatea persoanelor, statele membre trebuie să aibă posibilitatea de a adopta măsuri de protecție fără să trebuiască să aștepte ca realitatea acestor riscuri să fie pe deplin demonstrată. În particular, statele membre trebuie să poată lua orice măsură susceptibilă să reducă cât mai mult posibil un risc pentru sănătate, inclusiv pentru aprovizionarea sigură și de calitate a populației cu medicamente (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 decembrie 2013, Venturini și alții, C-159/12-C-161/12, EU:C:2013:791, punctul 60).,,</i> Prin urmare, măsurile dispuse sunt necesare și proporționale, ținând cont de importanța obiectivului urmărit, respectiv protecția sănătății, și sunt în concordanță cu legislația europeană și cu Hotărârea dată de CJUE în cauza C-297/16.
f)	Efectul dispozițiilor noi sau modificate, când sunt combinate cu alte cerințe care restricționează accesul la o profesie sau exercitarea acesteia, și în special modul în care dispozițiile noi sau modificate, combinate cu alte cerințe, contribuie la același obiectiv de interes public și dacă sunt necesare pentru îndeplinirea sa.	Profesia de medic veterinar este o profesie reglementată la nivel european prin Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale.

		În Anexa V.4. MEDIC VETERINAR, din directivă, este menționat atât programul de studii pentru medicii veterinari , program de studii care conduce la obținerea titlurilor de calificare ca medic veterinar, cât și titlurile de calificare de medic veterinar recunoscute la nivel european. Prin urmare, pentru exercitarea profesiei de medic veterinar este necesară deținerea calificării profesionale de medic veterinar, atestată prin diploma de absolvire a unei facultăți de profil, facultate în care a fost parcursă curricula prevăzută în Anexa V.4 din Directiva 2005/36/CE.
--	--	---

II. Analiza elementelor prevăzute la art.7 alin. (3)

a)	Corelarea dintre sfera de cuprindere a activităților pe care le implică o profesie sau care sunt rezervate acesteia și calificarea profesională necesară;	Activitățile reglementate prin acest proiect de lege respectiv: consultanța tehnică și legislativă în domeniul medical veterinar, activitățile de asistență medicală veterinară, diagnosticul de laborator în domeniul sanitar-veterinar și pentru siguranța alimentelor de origine animală, precum și comercializarea cu amănuntul a produselor medicinale veterinare, sunt activități rezervate profesiei de medic veterinar, întrucât doar medicul veterinar deține cunoștințele teoretice și practice și are aptitudinile necesare desfășurării acestei activități. Proiectul de lege a ținut cont atât prevederile alin (3) din Directiva 2005/36/CE, care stipulează:
----	--	---

„ (3) Formarea de medic veterinar garantează că profesionistul în cauză a dobândit următoarele cunoștințe și aptitudini: (a) cunoștințe corespunzătoare despre științele pe care se bazează activitățile de medic veterinar și despre dreptul Uniunii referitor la activitățile respective; (b) cunoștințe corespunzătoare despre structura, funcțiile, comportamentul și nevoile psihologice ale animalelor, precum și abilitățile și competențele necesare privind creșterea, alimentația, bunăstarea, reproducerea și igiena acestora în general; (c) abilitățile și competențele clinice, epidemiologice și analitice necesare pentru prevenirea, diagnosticarea și tratamentul bolilor animalelor, inclusiv anestezie, chirurgia aseptică și eutanasiere, considerate individual sau în grup, inclusiv cunoștințe specifice despre bolile transmisibile la oameni; (d) cunoștințe, abilități și competențe de medicină preventivă, inclusiv competențe referitoare la anchete și certificare; (e) cunoștințe corespunzătoare despre igienă și despre tehnologia producerii, fabricării și punerii în circulație a produselor alimentare destinate animalelor sau a celor de origine animală destinate consumului uman, inclusiv abilitățile și competențele necesare pentru a înțelege și a explica bunele practici în acest domeniu; (f) cunoștințele, abilitățile și

		competențele necesare pentru utilizarea responsabilă și judicioasă a medicamentelor de uz veterinar pentru tratarea animalelor și pentru asigurarea siguranței în lanțul alimentar și a protecției mediului., Cât și de ceea ce a menționat CJUE la Considerentul 63 din Hotărârea dată în cauza C-297/16., respectiv: „63 În consecință, exclusivitatea comercializării și a utilizării anumitor substanțe veterinare acordată medicilor veterinari, din moment ce aceștia dispun de cunoștințele și de calitățile profesionale pentru a administra ei înșiși aceste substanțe în mod corect și în cantitatea corectă sau pentru a instrui corect în legătură cu aceste aspecte alte persoane vizate, constituie o măsură adecvată pentru a garanta realizarea obiectivului de protecție a sănătății publice identificat la punctul 57 din prezenta hotărâre.,
b)	Corelarea dintre complexitatea sarcinilor în cauză și necesitatea ca cei care le practică să posede anumite calificări profesionale specifice, în special în ceea ce privește nivelul, natura și durata formării profesionale sau experiența necesară;	În proiect sunt corelate activitățile pe care le reglementează cu competențele profesionale ale prestatorului, care poate să fie exclusiv medic veterinar. Proiectul a ținut cont de prevederile Directivei 2005/36/CE privind calificările profesionale, Legii nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare., precum și de prevederile Hotărârii

		Guvernului nr. 469/2015 pentru aprobarea criteriilor minime obligatorii de autorizare și acreditare pentru programele de studii universitare de Medicină, Medicină dentară, Farmacie, Asistență medicală generală, Moașe, Medicină veterinară, Arhitectură
c)	Posibilitatea de a obține calificarea profesională prin căi alternative;	Nu este cazul
d)	Dacă activitățile rezervate anumitor profesii pot fi sau nu pot fi partajate cu alte profesii și din ce motiv;	Activitățile rezervate profesiei de medic veterinar nu pot să fie partajate cu alte profesii pentru că necesită cunoștințe profesionale specifice domeniului.
e)	Gradul de autonomie în exercitarea unei profesii reglementate și impactul modalităților de organizare și supraveghere asupra atingerii obiectivului urmărit, în special în cazul în care activitățile referitoare la o profesie reglementată se desfășoară sub controlul și responsabilitatea unui profesionist calificat corespunzător;	Medicul veterinar trebuie să aibă un grad ridicat de autonomie în exercitarea profesiei. Acest lucru este menționat și de CJUE la Considerentul 83 din hotărârea menționată anterior. <i>„medicii veterinari care sunt deținători ai capitalului unei unități care comercializează cu amănuntul medicamente de uz veterinar sunt supuși, spre deosebire de operatorii economici neveterinari, unor norme deontologice care vizează moderarea urmăririi profitului, astfel încât interesul lor legat de realizarea unui profit poate fi temperat de răspunderea care le revine, dat fiind că o eventuală încălcare a normelor legale sau deontologice pune în pericol nu numai valoarea investiției lor, ci și propria existență profesională (a se vedea prin analogie Hotărârea din 19 mai 2009, Apothekerkammer des Saarlandes și alții, C-171/07 și C-172/07,</i>

EU:C:2009:316, punctul 37).,,

Mai mult decât atât, CJUE a concluzionat că:

„ *Articolul 15 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne trebuie interpretat în sensul că nu se opune unei reglementări naționale precum cea în discuție în litigiul principal, care prevede, în favoarea medicilor veterinari, o exclusivitate a comercializării cu amănuntul și a utilizării produselor biologice, a antiparazitarelor de uz special și a medicamentelor de uz veterinar.*„

De asemenea, în Directiva 2005/36/CE, la Considerentul (8) se precizează:

„ (8) *Prestatorul de servicii trebuie să facă obiectul aplicării normelor disciplinare din statul membru gazdă care au o legătură directă și specifică cu calificările profesionale, precum definirea profesiilor, domeniul de aplicare a activităților pe care le implică o profesie sau care îi sunt rezervate, utilizarea titlurilor și abaterile profesionale grave care au o legătură directă și specifică cu protecția și siguranța consumatorilor.*„

Or, în mod evident el nu poate să răspundă profesional decât în cazul în care deciziile îi aparțin.

Luând în considerare cele precizate anterior, în proiectul de lege s-a asigurat gradul de

		autonomie a medicului veterinar necesar pentru a lua decizii corecte și pentru a fi tras la răspundere în cazul în care greșește din punct de vedere profesional.
f)	Evoluțiile științifice și tehnologice care pot reduce sau crește în mod real asimetria dintre profesioniști și consumatori la nivelul informațiilor.	Nu este cazul
III. Analiza elementelor prevăzute la art.7 alin. (4)		
a)	Activități rezervate, titlu profesional protejat sau orice altă formă de reglementare în sensul <u>art. 3 alin. (1) din Legea nr. 200/2004</u>	Titlul profesional rezervat este titlul de medic veterinar. Activitățile medicale veterinare rezervate includ activitățile de asistență medical-veterinară: examinarea clinică, diagnosticul prin orice test, tehnică sau procedură, imunoprofilaxia, tratamentele, intervențiile chirurgicale și obstetricale inclusiv colectarea de ovule și transferul de embrioni, anestezia, intervențiile stomatologice, aplicarea de transpondere, precum și prescrierea, comercializarea și utilizarea produselor medicinale veterinare, sănătatea publică veterinară și igiena produselor animaliere și de origine animală, inspecția și controalele veterinare de frontieră, controlul igienei furajelor. Aceste activități sunt rezervate pentru că necesită cunoștințe teoretice și practice pe care doar medicii veterinari le dețin.
b)	Obligații de a se supune unei dezvoltări profesionale continue;	Medicii veterinari au obligație efectuării de cursuri de pregătire

		profesională continuă. De asemenea, proiectul de lege prevede că ei au posibilitatea de a se specializa în diverse domenii și, de a susține examene pentru obținerea de titlului profesional de medic primar veterinar. Prevederile din proiectul de lege nu reglementează modul de organizare a cursurilor de specializare și nici a examenului de medic primar ci doar enunță principiile generale, făcând trimitere la legislația aplicabilă.
c)	Norme referitoare la organizarea profesiei, la etica profesională și la supraveghere;	Prin proiectul de lege sintagma „Colegiul Medicilor Veterinari,, este înlocuită cu sintagma ”Colegiul Medicilor Veterinari din România”. De asemenea, este înlocuită sintagma,, Registrul unic al cabinetelor medicale veterinare cu sau fără personalitate juridică,, cu sintagma,, Registrul unic al unităților medical-veterinare” Proiectul de lege prevede organizarea Congesului Național o dată la 5 ani, precum și convocarea Congresului extraordinar la cererea majorității consiliilor județene și al municipiului București.
d)	Apartenența obligatorie la o anumită organizație profesională sau la un anumit organism, regimurile de înregistrare sau autorizare, în special în cazul în care cerințele menționate presupun deținerea unei calificări profesionale specifice;	Medicii veterinari au obligația să fie membrii ai Colegiului Medicilor veterinari și să dețină carnet de membru și atestat de liberă practică medicală veterinară, în cazul în care exercită activități medicale veterinare.

		Unitățile medicale veterinare în care își exercită profesia medicii veterinari, respectiv: cabinete medicale veterinare de asistență și de consultanță, clinici medicale veterinare, spitale medicale veterinare, farmacii veterinare, puncte farmaceutice veterinare, laboratoare medicale veterinare private, se înregistrează în Registrul unic al unităților medicale veterinare, ținut și gestionat de Colegiul Medicilor Veterinari din România.
e)	Restricții cantitative, în special cerințele care limitează numărul de autorizații pentru exercitarea unei profesii sau care stabilesc un număr minim sau maxim de salariați, de cadre de conducere sau de reprezentanți care dețin calificări profesionale specifice;	Nu este limitat numărul de autorizații, nu este stabilit un număr minim sau maxim de salariați sau de cadre de conducere, dar reprezentantul unității medicale veterinare în relația cu Colegiul Medicilor Veterinari din România trebuie să fie medic veterinar cu drept de liberă practică, membru al Colegiului.
f)	Cerințe privind o formă juridică specifică sau cerințe care se referă la deținerea de capital sau la conducerea unei societăți, în măsura în care aceste cerințe sunt legate în mod direct de exercitarea profesiei reglementate;	Conform proiectului de lege, în exercitarea profesiei de medic veterinar, profesie reglementată, acesta se poate organiza în una din cele două forme: a) persoană fizică ce exercită o profesie reglementată; b) societate comercială organizată potrivit Legii nr.31/1990 a societăților, cu Cod CAEN principal 7500, acționariat deținut în procent de 51% de medicul/medicii veterinari și dreptul de vot în AGA deținut, de asemenea,

		majoritar de medicul/medicii veterinari Modul de organizare a activității de liberă practică așa cum este reglementat în proiectul de lege este similar cu cel din alte state membre UE și în conformitate cu legislația europeană în vigoare.
g)	Restricții teritoriale, dacă este cazul;	Nu este cazul
h)	Cerințe care restricționează exercitarea în comun sau în parteneriat a unei profesii reglementate, precum și normele în materie de incompatibilitate;	Proiectul de lege dă dreptul medicului veterinar ca, în exercitarea profesiei, să se poată asocia cu oricare altă categorie socio-profesională. Prin proiectul de lege sunt stabilite însă o serie de incompatibilități care au menirea să împiedice apariția unor posibile situații de conflict de interese. Proiectul prevede următoarele situații de incompatibilitate: - nu pot primi sau exercita mandatul de președinte al colegiului, atât la nivel național, cât și la nivel județean, respectiv al municipiului București, medicii veterinari care dețin funcții de conducere în cadrul Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor cei care dețin funcția de director executiv și director executiv adjunct în cadrul unităților subordonate Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor, cei care dețin funcții de conducere în cadrul patronatelor, sindicatelor profesionale, la nivel național sau teritorial, precum și cei care dețin

		funcții de demnitate publică. - președintele Colegiului Medicilor Veterinari din România și președinții filialelor nu pot face parte din comisii de evaluare sau verificare a unităților medicale veterinare. - președintele ales al Colegiului Medicilor Veterinari din România, pe durata mandatului său, nu poate fi membru al unui partid politic și nici nu poate deține alte funcții publice de conducere sau demnități publice. - entitățile cu personalitate juridică, care practică comerțul angro cu produse medicinale veterinare, precum și cele care cresc și dețin în proprietate animale terestre și animale acvatice, definite conform Regulamentului (UE) 429/2016, inclusiv formele asociative ale acestora, nu pot înființa și deține unități în care se desfășoară activități de asistență medical-veterinară și nu pot deține nicio cotă din capitalul social al acestora
i)	Cerințe privind asigurarea sau alte mijloace de protecție personală sau colectivă în ceea ce privește răspunderea civilă profesională;	Proiectul prevede că, pe durata exercitării profesiei de medic veterinar în domeniul asistenței medicale veterinare în sistem privat, în regim salarial sau independent, medicul veterinar are dreptul să încheie o asigurare de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională
j)	Cerințe privind cunoștințele lingvistice, în măsura în care acestea sunt necesare pentru a exercita profesia;	Este cerută cunoașterea limbii române. Această cerință este absolut necesară pentru ca medicul veterinar să poată comunica cu

		proprietarul de animale și pentru a redacta prescripțiile medicale veterinare și a completa registrele și evidențele medicale obligatorii.
k)	Cerințe privind tarifele minime și/sau maxime;	Nu este cazul
l)	Cerințe privind publicitatea	Actul normativ se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I și nu conține prevederi privind publicitatea în legătura cu exercitarea profesiei de medic veterinar.
IV. Analiza elementelor prevăzute la art.7 alin. (5)		
a)	Înregistrarea temporară automată sau afilierea pro forma la o organizație profesională sau un organism profesional, potrivit <u>art. 35² lit. a) din Legea nr. 200/2004;</u>	Proiectul nu conține astfel de prevederi.
b)	O declarație prealabilă, în conformitate cu <u>art. 35³ din Legea nr. 200/2004,</u> sau orice altă cerință echivalentă;	Proiectul nu conține astfel de prevederi.
c)	Plata unei taxe sau orice alte costuri, necesare în cadrul formalităților administrative legate de accesul la o profesie reglementată sau de exercitarea acesteia, pe care le suportă prestatorul de servicii	Proiectul de lege nu conține prevederi privind taxele sau alte costuri.